

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413201271
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5413201271.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35724803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36613843, proti žalovaným: 1/ Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. L., E. XXX/XX, 2/ Y. H. (predtým vydatá M.), nar. XX.XX.XXXX, bytom N. L., E. XXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 631,17 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu voči žalovanej 1/ zamietá.
- II. Konanie voči žalovanej 2/ zastavuje.
- III. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 20.03.2013 sa žalobca prostredníctvom svojho zástupcu voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy 631,17 eura so 14,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 608,27 eura za obdobie od 15.12.2011 až do jej zaplatenia, úroku z omeškania 476,47 eura, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 29.02.2008 medzi VOLKSBANK Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, IČO: 17321123, ako postupcom a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu žalovanú pohľadávku voči žalovaným, ktorá vznikla zo zmluvy uzavretej 11.01.2005 č. 325577 (ďalej len „zmluva“) spĺňajúca podľa neho všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanej (žalovanej 1/) peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1.515,05 eura, ktorá pozostáva z istiny 1.492,15 eura, úroku z omeškania 22,90 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok a s výstupom z bankového systému ku dňu postúpenia. Žalovaná 1/ uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku a zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uplatnený zákonný úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, odôvodnil citáciou ustanovení § 369 ods. 1 ObZ účinného do 14.01.2009 a od 15.01.2009, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z. Žalované ku dnešnému dňu uhradili dňa 28.05.2008, 24.06.2008, 21.07.2008 a 30.09.2008 sumy po 165,97 eura, dňa 30.04.2009 sumu 20,- eur a dňa 14.12.2011 sumu 200,- eur. Dižná suma ku dňu podania žaloby je vo výške 631,17 eura (19.014,72 Sk) a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 608,27 eura - rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu, z úroku z

omeškania vo výške 22,90 eura (689,87 Sk) - rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky. Na základe uvedených platieb žalobca vyčísluje úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu: 14,25 % zo sumy 1.492,15 eura od 01.03.2008 do 28.05.2008 vo výške 51,85 eura, 14,25 % zo sumy 1.326,18 eura od 29.05.2008 do 24.06.2008 vo výške 13,98 eura, 14,25 % zo sumy 1.160,21 eura od 25.06.2008 do 21.07.2008 vo výške 12,23 eura, 14,25 % zo sumy 994,24 eura od 22.07.2008 do 30.09.2008 vo výške 27,56 eura, 14,25 % zo sumy 828,27 eura od 01.10.2008 do 30.04.2009 vo výške 68,55 eura, 14,25 % zo sumy 808,27 eura od 01.05.2009 do 14.12.2011 vo výške 302,30 eura a 14,25 % zo sumy 608,27 eura od 15.12.2011 do zaplatenia.

Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu na výzvu súdu v podaní z 23.05.2013 doplnil, že na základe zmluvy (zmluvy o spotrebnom úvere č. 325577 z 11.01.2005) bol žalovanej 1/ poskytnutý úver vo výške 2.655,51 eura (80.000,- Sk), ktorý sa žalovaná 1/ sa zaviazala uhradiť spolu s dohodnutým úrokom v 59-tich mesačných splátkach vo výške 59,18 eura (1.783,- Sk), počnúc dňom 20.02.2005. V zmysle čl. I. bodu 6. zmluvy bol úver úročený úrokovou sadzbou vo výške 11,25 % p.a. V zmysle čl. I. bodu 8. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že poplatok za spracovanie žiadosti o úver je 25,56 eura (800,- Sk) a v zmysle čl. IV. bodu 20. zmluvy, že splácanie úveru vrátane príslušenstva a ostatných peňažných záväzkov, ktoré môžu vzniknúť v súlade s touto zmluvou, je veriteľ oprávnený uskutočňovať bez predchádzajúceho upozornenia bankovým inkasom z bežného účtu dlžníka. V zmysle čl. IV. bodu 21. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splatnosť úrokov je stanovená mesačne vždy k termínu splátky úveru a k termínu splatnosti úveru. Žalovaná 1/ svojím vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdila, že bola oboznámená so Všeobecnými obchodnými podmienkami postupcu a so Sadzobníkom jeho poplatkov a že s nimi súhlasí. Poskytnutie úveru vo výške 2.655,51 eura (80.000,- Sk) žalovanej 1/ je v platobnej histórii označené ako „UVER 325577 H. Y.“; predpísané mesačné splátky úveru sú v platobnej histórii uvádzané ku dňu splatnosti príslušnej mesačnej splátky - označené sú ako „SPL. UVERU VAL. + dátum splátky“; predpísané mesačné splátky úveru boli v zmysle čl. IV. bodu 20. zmluvy uhrádzané inkasom z bežného účtu žalovanej 1/ (za predpokladu, že na účte bol dostatok peňažných prostriedkov). Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaná riadne splácala poskytnutý úver až do 20.08.2007, kedy dohodnutú mesačnú splátku neuhradila - žalovaná uhradila 30 mesačných splátok, z ktorých na istinu bola započítaná suma vo výške 1.163,36 eura (35.047,38 Sk) a tak na istine zostala neuhradená suma 1.492,15 eura (44.952,62 Sk). Po postúpení pohľadávky žalované uhradili sumu v celkovej výške 883,88 eura, ktorá bola v plnej výške započítaná na istinu, a tak na istine zostala neuhradená suma vo výške 608,27 eura. K vyčíslenému úroku 22,90 eura uviedol, že v žalobe bol nesprávne označený ako úrok z omeškania, ale ide o (zmluvný) úrok. V zmysle čl. I. bodu 6. zmluvy je úroková sadzba pre úrok 11,25 % p.a. Úrok je vypočítaný z výšky neuhradeného úveru pri dohodnutej úrokovej sadzbe za príslušné obdobie. Žalovanej 1/ bol vyčíslený úrok vo výške 703,65 eura (21.198,02 Sk). Z úhrady žalovanej 1/ bola na úrok započítaná suma v celkovej výške 680,75 eura (20.508,15 Sk), a tak na úroku zostala neuhradená suma vo výške 22,90 eura (689,87 Sk).

Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 10.06.2013 upresnil označenie žalovanej 2/ pokiaľ ide o jej priezvisko tak, že žalovanou 2/ je Y. H., predtým vydatá M.. Uviedol, že tak ako je to zrejmé z e-mailového podania zo 07.06.2013, žalobca berie žalobu voči žalovanej 2/ v celom rozsahu späť a teda trvá na žalobe len voči žalovanej 1/. Poukázal na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 27.11.2009, konkrétne jej body 3.1 a 5.3, z čoho vyplýva, že žalovaná uznala žalovanú pohľadávku. Žalovaná 1/ sa prvýkrát dostala do omeškania celej žalovanej sumy v r. 2007, keď poslednýkrát zaplatila dňa 20.08.2007.

Žalovaná 1/ na tomto pojednávaní vypovedala, že sa v celom rozsahu pridriava svojho prednesu na pojednávaní 06.05.2013 vo veci 5C/35/2013. Ďalej uviedla, že mala z pána F., ktorý ju vyhľadal v súvislosti s úverom, ktorý si zobrala v Ľudovej banke, strach. Menovaný vystupoval drzo, hovoril jej, že prídu o všetko, že ju dá na políciu, že aj tak to budú musieť vyplatiť, že prídu o dom a že ešte aj úroky im narastú. Ona si ani nepozrela čo podpisuje, lebo bola z toho taká zmätená. Nevedela čo podpisuje, jednoducho bol drzý a išiel z neho strach. Ona nič nesplácala ani potom, ako podpísala ten list, ktorý jej predložil k podpisu dotyčný pán. Nevedela uviesť koľko listín mu podpisovala, či jednu alebo dve. Nenechal jej žiadnu listinu, ktorú podpisovala, všetko si zobral so sebou. Nič si z toho, čo podpisovala, neprečítala, lebo nebolo kedy. Vystupoval tak, že sa veľmi ponáhľal, lebo že má ešte ďalších klientov, teda chcel, aby to rýchlo podpísala. Nevedela uviesť, kedy mal byť splatný dlh, ktorý je predmetom tohto

konania. Ak niečo bolo zaplatené, tak to zaplatila jej mladšia dcéra M. a ani nevie aký je tam zostatok. Zrejme tá suma bude zodpovedať skutočnosti. Vie, že to je premlčané a vzniesla námietku premlčania, na ktorej zotrvala.

Žalovaná 2/ na pojednávaní 06.05.2013 uviedla, že žiadne dôkazy v tejto veci nenavrhuje, pretože vznáša voči uplatnenému nároku námietku premlčania. Ona vystupovala len ako ručiteľka záväzku, teda pohľadávky, ktorá vznikla v Ľudovej banke voči jej matke žalovanej 1/, ktorá uzavrela s touto bankou zmluvu o spotrebnom úvere, myslí, že vo výške 80.000,- Sk. Žiadala žalobu voči nej zamietnuť.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že dňa 11.01.2005 bola uzavretá medzi Ľudovou bankou, a. s., ako veriteľom a žalovanou 1/ ako dlžníkom Zmluva o spotrebnom úvere č. 325577, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného úveru č. 325577 na základe žiadosti klienta a finančnej analýzy banky vo výške 80.000,- Sk s úrokovou sadzbou 11,25 % p. a., s výškou ročnej percentuálnej miery nákladov v čase podpísania tejto zmluvy 12,21 % p.a. a s poplatkom za spracovanie žiadosti o úver 800,- Sk. Daný úver sa žalovaná 1/ zaviazala splatiť v dohodnutej dobe splatnosti 60 mesiacov do 20.12.2009 v 59-tich splátkach s výškou mesačnej splátky 1.783,- Sk, splatných 20. dňa každého kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 20.02.2005. Žalovaná 2/ uzavrela s uvedenou bankou dňa 11.01.2005 zmluvu o ručení č. 325577, ktorou žalovaná 2/ prebrala za podmienok dohodnutých touto zmluvou ručenie na zabezpečenie všetkých pohľadávok a nárokov banky vzniknutých, alebo ktoré vzniknú z čerpania predmetného úveru. Podľa prednesu zástupcu žalobcu na poslednom pojednávaní, k splatnosti doposiaľ neuhradenej časti úveru došlo v r. 2007, keďže žalovaná 1/ splácala poskytnutý úver do 20.08.2007. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z 15.02.2008, ktorou žalobca preukazoval svoju aktívnu legitímáciu, dlh žalovanej 1/ z predmetného úveru k 15.02.2008 (bez súdnych a exe. poplatkov) predstavoval 45.642,49 Sk (1.515,05 eura). Výšku tohto dlhu postupca v oznámení o postúpení pohľadávky z 28.03.2008 adresovanom žalovanej 1/ uviedol vo výške 46.085,28 Sk s príslušenstvom. Napokon terajší zástupca žalobcu v listoch zo 07.12.2012 opäť adresovanom žalovanej 1/ ako aj žalovanej 2/ tejto oznamoval, že 15.02.2008 bola postupcom ako pôvodným veriteľom vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že dlh žalovanej 1/, ktorý mal byť podľa zmluvy splatený v celom rozsahu poslednou splátkou splatnou 20.12.2009 sa stal splatným skôr, a to najneskôr 15.02.2008, hoci presný dátum vzniku omeškania žalovanej 1/ so zaplatením celej žalovanej istiny (jej naposledy splatnej časti) súd jednoznačne preukázaný nemal.

Predmetom tohto konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej (typovej) zmluvy (Zmluvy o spotrebiteľskom úvere), ktorú právny predchodca žalobcu (banka) uzatváral v pozícii dodávateľa konajúceho pri jej uzatváraní a plnení v pozícii dodávateľa a žalovaná 1/ v pozícii spotrebiteľa - ako fyzická osoba nekonajúca v čase jej uzavretia v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keď pri takýchto zmluvách bolo obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. To, že v danom prípade šlo o spotrebiteľský vzťah vyplýva z ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. S ohľadom na charakter zmluvného vzťahu, v ktorom vystupuje ako dlžník spotrebiteľ, pokiaľ ide o otázku premlčania peňažných nárokov voči spotrebiteľovi, je potrebné podľa názoru súdu aplikovať ustanovenia OZ.

Žalobca s ohľadom na súdom ustálený čas vzniku omeškania žalovanej 2/, si žalovaný nárok voči nej uplatnil na súde až po jej uplynutí. Preto súd musel jeho žalobu pre dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej 1/ v celom rozsahu zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné bližšie sa zaoberať dôvodnosťou jednotlivých položiek žalovanej istiny, keď súd úkon označený ako „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 27.11.2009, ktorý podľa žalobcu mal spôsobiť predĺženie premlčacej lehoty, považoval za absolútne neplatný právny úkon z nižšie uvedených dôvodov.

Dohodou z 27.11.2009 o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku č. 918563, v ktorej ako veriteľ vystupuje už terajší žalobca, mala žalovaná 1/ podľa § 533 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. uznať svoj záväzok voči pôvodnému veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. 325577 vo výške istiny 808,27 eura (24.349,94 Sk), príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie 149,37 eura a mala sa zaviazat' na jeho splácanie splátkami po 150,- eur mesačne, splatnými k 7. dňu

mesiaca so splatnosťou 1. splátky 07.12.2009. Podľa uvedenej dohody mal byť žalovanej 1/ bez odkladu zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok s tým, že jeho zaslanie je len pre informačné účely a nemá vplyv na platnosť dohody. Tiež podľa nej mala žalovaná 1/ vyhlásiť, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch (bod 3.1. posledná veta dohody). Pre prípad, že žalovaná 1/ nebude splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky (bod 3.2 dohody). Uvedená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku má charakter „formulárovej“ zmluvy - šlo o predtlač, do ktorej boli rukou dopisované údaje týkajúce sa osoby dlžníka (poprípade prístupujúceho dlžníka), uznávaná pohľadávka - jej výška, výšky mesačných splátok a dátumy ich splatnosti s uvedením dátumu splatnosti prvej splátky, miesto jej uzavretia a podpisy. Za žalobcu mal pri uzatváraní zmluvy konať H. F..

Súd na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým vychádzajúc z výpovede žalovanej 1/, na ktorú protistrana (zástupca žalobcu prítomný na pojednávaní 10.06.2013) nereagovala v smere predkladania alebo aspoň navrhovania nejakých dôkazov spôsobilých vyvrátiť alebo aspoň spochybniť žalovanou 1/ uvádzané skutočnosti, dospel k záveru, že úkon, ktorým podľa žalobcu mala žalovaná 1/ uznať žalobou uplatnený nárok žalovaného 1/ a tento záväzok uznať, trpí vo vzťahu k žalovanej 2/ vadami vôle, majúcimi za následok jeho absolútnu neplatnosť, keďže nebol urobený z jej strany slobodne a jediným dôvodom, pre ktorý ho žalovaná 1/ urobila (fakticky len podpísala bez toho, aby si ho prečítala alebo bol jej jeho obsah predkladateľom tejto dohody podrobnejšie a pravdivo vysvetlený), bol strach z ňou predpokladaných nepriaznivých následkov voči jej osobe, ak by to nepodpísala. Z výpovede žalovanej vyplynulo, že zo strany osoby konajúcej za žalobcu jej bolo povedané okrem toho, že ten úver bude musieť zaplatiť, že v tejto veci bude predvolaná na políciu, že to bude trestný čin, že prídu o dom a ešte aj úroky jej narastú a že si iba priťažší. Žalovaná 1/ tiež uviedla, že mala z uvedenej osoby strach aj potom keď odišla, že čo sa bude ďalej diať. Vychádzajúc z okolností, za ktorých došlo k podpisu zmluvy o uznaní záväzku, keď bol to práve pracovník konajúci za žalobcu, ktorý v snahe zabezpečiť žalobcovu pohľadávku formou jej uznania (na takýto úkon mal pri sebe predtlač) vyhľadal žalovanú 1/ bez akéhokoľvek predchádzajúceho telefonického alebo iného jej kontaktovania (dohodnutia si návštevy vopred s informáciou, čoho sa bude jeho návšteva týkať, aby sa na to stretnutie žalovaná 1/ mohla pripraviť a aj vopred s niekým poradiť), čím pochopiteľne našiel žalovanú 1/ nepripravenú riešiť takúto záležitosť, resp. minimálne prekvapenú (zaskočenú), v dôsledku už len toho mal určitú psychickú výhodu voči žalovanej, zohľadniac aj to, že na takto nepripravenú (zaskočenú) žalovanú 1/, následne došlo z jeho strany k určitej forme psychického nátlaku takej intenzity, že táto po poskytnutých informáciách, až vyhrážkach, ktoré mali žalovanú 1/ motivovať k podpísaniu predloženej listiny, žalovaná 1/ v časovom strese (p. F. mal žalovanú 1/ súriť, že sa ponáhľa, lebo má ešte ďalších klientov a tak nebolo ani kedy si to podľa tejto žalovanej prečítať) a v strachu túto podpísala bez toho, aby si ju prečítala, nedošlo podľa názoru súdu podpisom tejto listiny žalovanou 1/ k slobodnému vykonaniu úkonu z jej strany. Súd v rámci tohto zohľadnil, že daným úkonom mala žalovaná uznať záväzok vyplývajúci zo spotrebiteľského vzťahu. Ak by spôsobom konania, aký zvolil žalobca malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľského vzťahu (napr. zmluvy o podomovom predaji, čo by bolo k existujúcej situácii najbližšie so zreteľom na miesto úkonu), takýto zákazník - na rozdiel od situácie existujúcej v tomto prípade, by mal možnosť zrušiť možné účinky jeho neuváženeho konania, napr. aj formou odstúpenia od zmluvy bez udania dôvodu podľa § 12 ods. 1 až 3 zákona č. 108/2000 Z. z. v tam stanovených lehotách. Spôsobom konania žalobcu, ak nie cielene, tak nepriamo, bol žalobcom navodený stav, aby žalovaná 1/ nemala ani časový priestor dobre si uvážiť možné následky svojho úkonu a teda aby zbytočne nešpekulovala a nekonala inak ako si to predstavuje žalobca. Cieľom žalobcu bolo takýmto spôsobom s ohľadom na to, koho sa mu podarí zastihnúť v mieste bydliska dlžníka, riešiť zabezpečenie svojich záväzkov, ktoré nadobudol postúpením, formou uznania záväzku (ak by zastihnutou osobou bol dlžník alebo ručiteľ), prípadne formou prístúpenia k záväzku zo strany blízkej osoby dlžníka, ktorú by zastihol v domácnosti dlžníka. K tomu zvolil z hľadiska možnej efektivity dosiahnutia ním zamýšľaného cieľa pre neho najúčinnější spôsob (osobného kontaktovania dlžníkov v mieste ich bydliska bez ich predchádzajúceho upozornenia na takúto návštevu), ale z hľadiska samotného dlžníka (spotrebiteľa) a jeho schopnosti skutočne sa slobodne rozhodnúť, najmenej vhodný spôsob (pre už uvádzanú nepripravenosť spotrebiteľa, moment jeho prekvapenia a jeho možný stres až strach čo by sa mohlo udiať, ak by nepostupoval podľa predstáv žalobcu), ktorý v danom prípade bol umocnený aj psychickým nátlakom. Pri takomto stretnutí, kde bývajú zvyčajne len dve osoby a iné dôkazy, ktoré by objektívne zachytili priebeh stretnutia, sa zásadne nerealizujú, je v prípade rôznych vzájomne rozporných interpretácií zmluvných strán, ťažké

až nemožné zistiť ako to skutočne bolo, teda jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť pravdivosť tvrdenia niektorej z nich ohľadne toho, či tam bola (nebola) prítomná okolnosť majúca vplyv na slobodu konania toho, kto pri takomto stretnutí podpísal listinu vyhotovenú druhou stranou. Iná by bola situácia, ak by žalobca písomne kontaktoval žalovanú, ktorej by zaslal možné návrhy riešení existujúceho dlhu, poskytol jej primeranú lehotu na rozhodnutie, či má to záujem riešiť niektorým z ním navrhovaným spôsobom alebo zaslaním návrhu z jej strany, s prípadným oznámením ďalších svojich krokov, ktoré by realizoval v závislosti na spôsobe konania (rozhodnutia) dlžníka. Za nie nevýznamnú okolnosť v danom prípade, nepriamo potvrdzujúcu, že žalovaná 1/ nekonala slobodne, súd považuje aj to, že za svoju činnosť (neinicovanú žalovanou 1/) osoba konajúca za žalobcu vyčíslila v dohode (nevedno na základe akého prepočtu) náklady na inkasné konanie vo výške až 149,37 eura (predstavujúce viac ako 18 % „uznávanej“ pohľadávky), ktorú sumu mala žalovaná 1/ svojim podpisom taktiež uznať, čo zreteľne dokresľuje schopnosť žalovanej 1/ racionálne slobodne a vážne konať v danom mieste a čase (ak vôbec vedela, že aj takéto náklady „uznávala“). Už bolo uvedené, že daná dohoda predstavovala predtlač, do ktorej sa dopisovali chýbajúce údaje. Predtlačeným bol napr. aj text, že osoba uznávajúca záväzok, resp. osoba prístupujúca k záväzku vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, bez akejkoľvek alternatívy pre prípad, že by takýto predpoklad nebol v konkrétnom prípade naplnený, resp. že by text dohody predpokladal možnosť úpravy danej časti zmluvy. Navyiac v danej dohode nebolo nijako bližšie špecifikované príslušenstvo pohľadávky, ktoré taktiež malo byť predmetom uznania, teda aká má byť celková výška žalovanou 1/ uznaného záväzku, ktorého súčasťou však podľa výslovného znenia mali byť aj náklady na inkasné konanie 149,37 eura. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval daný úkon za úkon absolútne neplatný v zmysle § 37 ods. 1 OZ, keďže zo strany žalovanej nebol vykonaný slobodne.

Vychádzajúc z neplatnosti právneho úkonu, ktorým mala žalovaná 1/ uznať pohľadávku predstavujúcu predmet tohto konania, keďže už došlo k premlčaniu žalovanej pohľadávky (táto ako už bolo uvedené sa stala splatnou najneskôr 15.02.2008 a žalobca si svoj nárok uplatnil na súde až dňa 20.03.2013, teda trojročná všeobecná premlčacia doba v zmysle § 101 OZ uplynula už dňom 15.02.2011), musel súd žalobu pre dôvodne vznesenú námietku premlčania zamietnuť.

Aj v prípade, ak by súd otázku premlčania posudzoval podľa ObZ, aj v takom prípade by šlo o premlčaný nárok, keďže štvorročná premlčacia doba (§ 397 Obchodného zákonníka) by tiež uplynula pred podaním žaloby.

Konanie voči žalovanej 2/, voči ktorej zobrať žalobca žalobu v celom rozsahu späť, súd postupujúc podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p. zastavil.

Žalovaným 1/ a 2/ (žalovanej 1/ ako úspešnej účastníčke a žalovanej 2/ ako účastníčke, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania voči nej), ktorým by s poukazom na § 142 ods. 1 (žalovanej 1/) a § 146 ods. 2 veľa prvá O. s. p. (žalovanej 2/) prináležalo právo na náhradu dôvodne vzniknutých trov, právo na ich náhradu nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnili a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by im v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké náklady v konkrétne zistiteľnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).